

ne octogesimo sexto Ecclesiae Africanæ, qui decimus tertius est Concilij ^{a. Cod. Afric. Can. 86.} Mileuitani secundi, quo, cum propositum esset ab Aurelio Carthaginiensi, ut iuniores senioribus loco cederent, eisque inconsultis nihil agere præsumerent, vniuersi Episcopi dixerunt: [Hic ordo & à Patribus & à maioribus seruatus est, & à nobis Deo propitio seruabitur, saluo etiam iure Primatus Numidiæ & Mauritaniæ.] Hinc enim inferunt certos, seu certæ sedis fuisse Primates in Mauritania & Numidia, præter eos qui primæ sedis erant Episcopi, scilicet Episcopos Cirtæ seu Constantinae in Numidia, & Cæsareæ in Mauritania. Sed hic nodus satis soluetur, si negemus vllam hoc Canone fieri mentionem Episcoporum Constantinae & Cæsareæ, quos Primates certos fuisse autumant. Sola lectione patet ibi de primæ sedis Episcopis tantum agi, quibus ut omnes harum prouinciarum Episcopi cederent, multumque in peragendis negotijs deferrent, statutum est.

Instant Donatianum Episcopum Teleptes prouinciæ Bizacenæ dici primæ sedis Episcopum, in Concilio^b Mileuitano secundo: Teleptem autem ^{b. Concil. Mileuit. 2. can. 27.} Metropolim stabilem fuisse Bizacenæ. Sed parui momenti instantia hæc est, cum Donatianus ille, non ratione sedis, sed ordinationis antiquitate, Primas dictus sit: sicut & senex Musonius eiusdem prouinciæ Primas, tempore Concilij Carthaginiensis tertij Cæsario & Attico Consulibus, ut patet ex epistola^c ab Aurelio & ipsomet Musonio subscripta. Sed hunc Musonium Teleptensem Episcopum fuisse proximè ante Donatianum, ut volunt, nusquam reperi: & quamuis Donatianum nullo intermedio præcessisset, nihil tamen contra sententiam nostram sequeretur: cum eorum alter ex alia sede, in qua primum ordinatus fuerat, Teleptem transferri potuerit, & postea ratione primæ suæ ordinationis primæ sedis Episcopus, seu Primas Bizacenæ fieri.

Virgent Mauritaniæ Sitifensi Primatem proprium tributum fuisse à Concilio tertio^d Carthaginiensi anno quadringentesimo decimo nono celebrato, quemadmodum & alijs prouincijs; quamuis in Concilio^e Mileuitano anno quadringentesimo secundo celebrato, iam legatur Nicetius Episcopus primæ sedis Mauritaniæ Sitifensis: indeque inferunt duo genera Primatum in hac prouincia fuisse; de quibus nil aliud excogitari potest, nisi quod vnus senior ordinatione erat, & alter Episcopus Metropolis certæ & stabilis. Sed quamuis Canones isti in græca Collectione Decretorum Ecclesiae Africanæ, tribuantur Mileuitano sub Arcadio & Honorio, & Carthaginiensi tertio Concilijs; tamen parum fide digna est, cum in Codice latino, cui longè plus deferendum, nulla sint acta Concilij Mileuitani primi sub dictis Imperatoribus, nec legatur Canon de institutione Primatis Sitifensis, inter cæteros Concilij tertij Carthaginiensis. Hos ab antiquis Concilijs Africanis conditos fuisse facile crediderim: sed cum ignoretur à quibus, nulla potest certa inferri consequentia in fauorem Episcoporum Sitifi Metropolis huiusce prouinciæ.

Maiorem autem fidem adhibendam esse latino Codici quam græco ex hoc clarè probatur, quod Africana Concilia latinè non græcè facta sint: & quod latinus Codex in his quibus differt à græco conformis sit exemplaribus authenticis Conciliorum Africanorum, sicut & vsibus antiquis Ecclesiae Africanæ, à Diuo Augustino, Fulgentio,